



Kalba,
pasakyta
Europos Parlamento plenariniame posėdyje

Ursula von der Leyen
Išrinktoji Europos Komisijos pirmininkė

Strasbūras
2019 m. lapkričio 27 d.

Kalba Europos Parlamento plenariniame posėdyje



Ursula von der Leyen

Išrinktoji Europos Komisijos pirmininkė

Strasbūras, 2019 m. lapkričio 27 d.



Pone Pirmininke, Gerbiami Europos Parlamento nariai ir narės,

šiandien, lapkričio 27-ąją, ir lygiai prieš 30 metų laikrodis išmušė dvylika.

Suskambo bažnyčių varpai. Ėmė kaukti sirenos. Darbininkai padėjo įrankius. Fabrikai, kasyklos ir parduotuvės ištuštėjo, į gatves išėję vilties kupini žmonės pradėjo šokti.

Vykstant **Aksominei revoliucijai** per istorinį dviejų valandų visuotinį streiką nuo Prahos iki Bratislavos ošė pasigėrėtina laisvės ištroškusių vieningų, drąsių ir taikių žmonių jūra.

Man tos dvi valandos atskleidžia, kokia visada buvo Europos Sąjungos prasmė.

Tai ne tik partijos ir politikos priemonės, taisyklės ar reguliavimas, rinkos ar valiutos.

Visų pirma – visų svarbiausia – tai žmonės ir jų lūkesčiai.

Tai žmonių veikimas išvien. Dėl savo laisvės, dėl savo vertybių, tiesiog dėl geresnės ateities.

Didi asmenybė Vaclavas Havelas, vienas iš 1989 metų šviesulių, yra pasakęs žodžius, kurie atspindi mano nuostatą dėl ateities:

„Stenkimės dėl to, kad tai teisinga, o ne vien dėl to, kad tai gali pavykti.“

Pasirinkau šią citatą, nes per ateinančius penkerius metus, mūsų Sąjunga drauge imsis pertvarkos, kuri palies kiekvieną mūsų visuomenės ir ekonomikos dalį.

Mes tai darysime, nes tai teisinga. Ne dėl to, kad bus lengva.

Kartais pamirštame, kad didžiausius laimėjimus visada pasiekdavome tik parodę drąsą.

Drąsiai siekėme taikos, kai vėrė skausmas.

Drąsiai kūrėme bendrąją rinką ir bendrą valiutą.

Drąsiai priėmėme mūsų Europos šeimos narius, kurie pernelyg ilgai kentė šaltį.

O pastaraisiais metais turėjome susitelkti į tai, kas čia ir dabar: valdyti krizes susiklosčius neeilinėms situacijoms, kovoti dėl mūsų vienybės ir išsaugoti solidarumą.

Jei šįsyk sustiprėjome, o aš tikiu, kad taip įvyko, tą didžia dalimi pasiekėme dėl mano pirmtako iniciatyvos ir įsitikinimų. **Jeanas-Claude'as Junckeris yra didis europietis. Jis atidavė širdį, sielą ir gyvenimą mūsų Sąjungai, ir tai rodo jo laimėjimai.**

Jeanai-Claude'ai, ačiū nuo mūsų visų!

Gerbiami Europos Parlamento nariai ir narės,

prieš keturis mėnesius jūs išreiškėte pasitikėjimą manimi. Nuo tada susitikau su visomis frakcijomis, visais valstybių ir vyriausybių vadovais.

Kartu sudarėme išskirtinę europinę komandą. Jūs, Parlamento nariai, apklausėte kiekvieną iš mūsų.

Aš pažadėjau jus išklaudyti. Būtent tai ir padariau. Ir toliau tai darysiu kartu su Marošu Šefčovičiumi ir visais kitais Komisijos nariais.

Dažnai sutardavome, bet ne visada. Bet taip jau veikia demokratija.

Šiandien čia, Europos demokratijos šerdyje, prašau jūsų paramos naujam Europos startui.

Gerbiami Europos Parlamento nariai ir narės,

komandos, už kurią šiandien balsuojate, nariai yra iš skirtingų kultūrų ir šalių, skiriasi jų bagažas ir politinės pažiūros.

Tarp mūsų yra mokytojų ir ūkininkų, merų ir ministrų, gydytojų ir diplomatų, inžinierių ir verslininkų.

Tarp mūsų yra gimusiųjų iki pastatant Berlyno sieną ir gimusiųjų jau ją nugriovus. Gyvenusiujų diktatūroje ir padėjusiųjų į mūsų Sąjungą įstoti jaunosms demokratijoms.

Tai komanda, kurioje moterų beveik tiek pat, kiek vyrų: iki lygaus skaičiaus tetrūksta vienos moters. Tai rodo, kad padarėme tikrą pažangą ir kad dar liko daug nuveikti.

Kaip ir pirmoji Komisijos pirmininko pareigas eisianti moteris, kiekvienas Komisijos kolegijos narys savo kabinete turės vienodai vyrų ir moterų. *Pirmą kartą!* O baigiantis mūsų kadencijai vienodai vyrų ir moterų bus visų lygių valdymo grandyse. *Pirmą kartą!*

Tai pakeis Komisijos veidą.

Kiekvienas mano komandos narys atsineš savo asmeninę istoriją ir požiūrį į Europą. Kiekvienas turės savo politikos sritis ir prioritetus.

Tačiau **visi kartu būsime viena komanda, dirbanti bendram Europos labui**. Būsime viena komanda, dirbanti su šiuo Parlamentu ir valstybėmis narėmis, kad būtų sprendžiami lemtingi mūsų kartos uždaviniai.

Esame pasirengę. Tačiau svarbiausia – pasirengusi Europa.

Pasakysiu paprastai: imkimės darbo!

Gerbiami Europos Parlamento nariai ir narės,

gyvename nesustyguotame pasaulyje, kuriame pernelyg daug galios centrų temoka vienašališką konfrontacijos kalbą. Tačiau drauge tai yra pasaulis, kuriame milijonai žmonių eina į gatves protestuoti prieš korupciją ar reikalauti demokratinių pokyčių.

Pasauliui labiau nei kada nors anksčiau reikia mūsų iniciatyvos. Kad toliau bendrautume su pasauliu kaip atsakingas galios centras. Kad būtume taikos ir teigiamų permainių siekianti jėga.

Turime parodyti savo partneriams Jungtinėse Tautose, kad jie gali kliautis mumis kaip daugiašališkumo puoselėtojais.

Turime parodyti savo draugams Vakarų Balkanuose, kad mūsų žemynas bendras, istorija bendra, kultūra bendra – ir kad mūsų likimas bus bendras. Mūsų durys lieka atviros.

Mūsų likimas bendras ir su mūsų transatlantiniais partneriais.

Taip, be abejo, ne viskas išspręsta. Tačiau mūsų ryšiai išlaikė laiko egzaminą. Man kalbant, tūkstančiai studentų, tyrėjų, verslininkų, menininkų toliau mezga *nesuskaičiuojamą daugybę draugysčių, verslo ryšių ir mokslo projektų*.

Ši begalė plonų gijų pinama tampa saitų, kuris tvirtesnis už bet kokius pavienius nesutarimus.

Šalims rytuose ir vakaruose, pietuose ir šiaurėje Europa reikalinga kaip tikra partnerė. **Galime būti geresnės pasaulio tvarkos architektai.**

Tai Europos pašaukimas. To nori Europos piliečiai.

Džiaugiuosi, kad mano komandoje bus toks patyręs diplomatas kaip Josepas Borrelis, kuris dirbs kartu su Jutta Urpilainen, Olivériu Várhelyi ir Janezu Lenarčičiumi. Jų bendras darbas bus nepaprastai vertingas.

Dėsime pastangas kurti aljansus ir koalicijas, kad įtvirtintume mūsų vertybes. Puoselėsime Europos interesus ir juos ginsime vykdydami atvirą ir sąžiningą prekybą. Stiprinsime savo partnerius bendradarbiaudami, nes stiprėjant partneriams stiprėja ir Europa.

Mano Komisija nesidrovės būti ryžtinga. Tačiau tai darysime savaip, europietiškai.

Tokia yra geopolitinė Komisija, kurią turiu omenyje ir kurios skubiai reikia Europai.

Gerbiami Europos Parlamento nariai ir narės,

jei pasaulyje yra viena sritis, kurioje būtina mūsų lyderystė, tai – mūsų klimato apsauga. Tai išgyvenimo klausimas Europai... ir pasauliui.

Kaip klausimas gali nebūti egzistencinis, jei labiausiai nuo klimato kaitos nukentės 20 šalių, kuriose gyvena 85 proc. skurdžiausių žmonių?

Kaip jis gali nebūti egzistencinis, jei matome užtvindytą Veneciją, liepsnojančius Portugalijos miškus ar dėl sausros perpus mažesnę derlių Lietuvoje?

Be abejonės, taip nutikdavo ir anksčiau, tačiau ne taip dažnai ir ne taip intensyviai.

Kovoti su klimato kaita turime negaišdami nė minutės. Kuo Europa veiks greičiau, tuo didesnę pranašumą įgis mūsų piliečiai, tuo labiau didės mūsų konkurencingumas ir mūsų gerovė.

Europos žalioji kursas yra būtinas mūsų planetos ir žmonių sveikatai – ir mūsų ekonomikai.

Tinkamiausias žmogus jam įgyvendinti yra Fransas Timmermansas. Ir džiaugiuosi, kad jam padės Kadri Simson, Adina Vălean ir daugelis kitų.

Europos žalioji kursas yra mūsų nauja augimo strategija. Jis padės mums kuriant darbo vietas mažinti išmetamą teršalų kiekį.

Jo pagrindas bus pramonės strategija, kuri sudarys sąlygas mūsų įmonėms – didelėms ir mažoms – diegti naujoves ir plėtoti naujas technologijas kuriant naujas rinkas. Mes nustatysime pasaulinius standartus. Tai mūsų konkurencinis pranašumas. Ir geriausias būdas užtikrinti vienodas sąlygas.

Bet visa tai turi tarnauti Europos žmonėms.

Jie nori ir tikisi, kad Europa veiks klimato ir aplinkos labui. Tačiau jiems taip pat reikia įperkamos, švarios ir saugiai tiekiamos energijos. Jiems reikia įgūdžių rytdienos darbo vietoms. Jiems reikia vykdyti tą naują darbą arba turėti ryšį namuose. O mes turime užtikrinti, kad jų poreikiai būtų tenkinami tvariai.

Iki amžiaus vidurio neutralizuoti poveikį klimatui – tai epochos lūžis. **Tačiau šios permainos turi vykti sąžiningai ir įtraukti visus – arba jų nebus visai.**

Reikės milžiniškų investicijų į inovacijas, mokslinius tyrimus, infrastruktūrą, būstą ir žmonių mokymą. Reikės viešųjų ir privačiųjų, Europos ir nacionalinio lygmens investicijų.

Čia taip pat Europa jau rodo pavyzdį. Europos Sąjunga integruos kovos su klimato kaita finansavimą ne tik į visą biudžetą, bet atsižvelgs į tai ir kapitalo rinkose bei visoje investicijų grandinėje.

Regionuose, kurie turės dėti daugiau pastangų nei dauguma, remsime žmones ir įmones naudodami tikslinį teisingo perėjimo mechanizmą. Jis aprėps įvairius fondus ir priemones ir pritrauks reikiamas privačiojo sektoriaus investicijas.

Tai padaryti mums padės patikimas partneris – Europos investicijų bankas. Esu labai patenkinta, kad padaryta akivaizdi pažanga stiprinant jo, kaip Europos klimato banko, funkciją. Tai paskatins investuoti į Europos technologijas ir sprendimus, kurių reikia pasauliui.

Tačiau yra ir daugiau ką nuveikti.

Europoje išmetama tik apie 9 proc. viso pasaulio išmetamųjų teršalų. Turime patraukti pasaulį ten, kur einame, ir tai jau vyksta.

Nuo Kinijos iki Kanados ir Kalifornijos ta pačia linkme eina kiti, kuriantys savo apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemas. O Philas Hoganas užtikrins, kad į būsimus prekybos susitarimus būtų įtrauktas darnaus vystymosi skyrius.

Nes mes žinome: klimato kaita palies mus visus. Privalome veikti ir esame pajėgūs vadovauti.

Gerbiami Europos Parlamento nariai ir narės,

skaitmeninimas leidžia pasiekti tai, kas ankstesnei kartai nė į galvą neateidavo.

Bendrauti tarpusavyje visame pasaulyje, gauti informaciją, daryti medicinos, aplinkosaugos, susisiekti ir įtrauktis pažangą. Be skaitmeninimo nėra ateities. Šiuo keliu mus pirmyn ves Margrethe Vestager.

Automatizuosime veiklą, kurią žmonėms atlikti sunku, pavyzdžiui, sunkių daiktų kilnojimą arba kartotinius veiksmus fabrike ar biure prie stalo.

Taip laimėsime laiko. Laiko tam, kuo mes, žmonės, skiriamės nuo kitų ir ko negali kompiuteriai: *empatijai ir kūrybai.*

Robotai slaugytojai gali padėti perkelti pacientus iš vienos lovos į kitą, o kompiuterinės programos gali padėti atlikti administravimo užduotis – taip slaugytojai žmonės vėl gaus laiko daryti tai, kas tikrai svarbu: kalbėtis su pacientais, *būti su jais.*

Skaitmeninimas mums leis efektyviau ir veiksmingiau naudotis ištekliais, nes galėsime viską labai tiksliai paskirstyti: vandenį, energiją, visus vertingus planetos išteklius.

Taip, dėl skaitmeninimo iš esmės keisis mūsų visuomenė, mūsų ekonomika, mūsų administracija. Tai vyksta jau dabar.

Norėdami pasinaudoti didžiulėmis galimybėmis ir nepražiūrėti rizikos, turime įžvalgiai padaryti tai, ko nesiima rinka. Turime ginti ir savo europinę gerovę, ir savo vertybes.

Skaitmeniniame amžiuje turime toliau eiti savo europiniu keliu.

Ko imsime konkrečiai:

Pirma, turime išmokti naudotis pamatinėmis technologijomis ir jas turėti Europoje. Pirmiausia kalbu apie kvantinę kompiuteriją, dirbtinį intelektą, blokų grandinę ir svarbiausias lustų technologijas.

Kad tai pavyktų ir pašalintume esamas spragas, turime veikti drauge. Sujunkime savo išteklius, savo lėšas, savo mokslinių tyrimų pajėgumus, savo žinias ir praktinį įgyvendinimą.

Tai padarėme dėl superkompiuterių. Šiuo metu Europa pasaulinėje rinkoje perka vieną iš trijų galingiausių kompiuterių. Būsimos kartos superkompiuterius turėsime sukurti patys.

Antra, nemenkime savęs: Europa turi pakankamai mokslininkų ir pramoninių pajėgumų, kad šiose srityse būtų konkurencinga.

Inovacijoms reikia šviesiausių protų, tačiau joms reikia ir įvairovės, reikia erdvės minčiai. Visa tai turime čia, Europoje: žmonės nori čia gyventi, nori čia vykdyti mokslinius tyrimus, nori čia kurti ateitį.

Trečia, mums reikia ateičiai tinkamos ir bendrus standartus atitinkančios infrastruktūros, gigabitinių tinklų ir saugių dabartinės ir būsimos kartos debesijų.

Ketvirta, skaitmeninimo žaliava yra duomenys. Kiekvienu spustelėjimu duodame peno algoritmams, o šie savo ruožtu daro įtaką mūsų elgesiui.

Kaip duomenų apsaugos reglamentu nustatėme pasauliui ribas, taip turėtume padaryti ir dirbtinio intelekto atveju. Nes mes Europoje pirmiausia galvojame apie žmogų. Nesiekiamo apriboti duomenų srauto. Norime nustatyti taisykles, kaip atsakingai elgtis su duomenimis. **Mums skaitmeninės tapatybės apsauga yra didžiausias prioritetas.**

Penkta, kartu norime inovacijų. Šiuo metu 85 proc. ne asmens duomenų nė karto nepanaudojami. Tai švaistymas.

Privalome pasinaudoti duomenyse slypinčia informacija. Turime nustatyti sistemą, kad vyriausybės ir įmonės dalytųsi duomenimis ir galėtų juos sudėti į vieną saugią kaupyklą tolesniam naudojimui. Neįsivaizduoju, kas galėtų parengti tam skirtą duomenų strategiją kompetentingiau už Thierry Bretoną.

Šešta, nuo skaitmeninimo neatsiejamas kibernetinis saugumas, todėl ir jis yra mūsų prioritetas.

Mums reikia **aukščiausių saugumo reikalavimų ir vienodų europinių procedūrų**, kad Europos įmonės liktų konkurencingos. Be to, turime dalytis žiniomis apie grėsmes. Turime sukurti bendrą

platformą – sustiprintą Europos kibernetinio saugumo agentūrą. Tik taip sustiprinsime pasitikėjimą susietąja ekonomika ir padidinsime atsparumą visų rūšių rizikai.

Visa tai įmanoma, jei veiksime kartu ir remsimės mūsų europinėmis vertybėmis. O tada, esu tikra, Europa liks lyderė ir skaitmeniniame amžiuje.

Europa tai gali!

Gerbiami Europos Parlamento nariai ir narės,

Europa gali daug kuo didžiuotis.

Mes – pasaulinė prekybos supergalybė. Pirmaujame pasaulyje pagal pagaminamų prekių ir paslaugų eksportą. Esame pagrindinė tiesioginių užsienio (bet kurios pasaulio valstybės) investicijų paskirties vieta ir šaltinis.

Mūsų pramonė yra pasiekusi aukščiausią klasę didelės vertės sektoriuose, pavyzdžiui, pagamina trečdalį pasaulio kosminių palydovų. Mūsų įmonės yra vienos šiuolaikiškiausių – turi 40 proc. pasaulio atsinaujinančiųjų technologijų patentų.

Turėtume pajungti pertvarkomąją dvigubo perėjimo – prie skaitmeninių technologijų ir švarios ekonomikos – galią pramonei bazei ir inovacijų potencialui stiprinti.

Tai gali būti daroma tik investuojant.

Gerbiami Europos Parlamento nariai ir narės, turime investuoti daugiau. Daugybę metų į inovacijas investavome mažiau nei mūsų konkurentai. Tai didelė kliūtis mūsų konkurencingumui ir gebėjimui pirmauti įgyvendinant tokią pertvarką.

Todėl kitos daugiametės finansinės programos neturėtume laikyti paprasta apskaitos procedūra. Pasaulis prieš septynerius metus visiškai nepanašus į pasaulį po septynerių metų. **Mūsų biudžetas turi būti modernizuotas iš esmės.**

Žinau, kad šioje srityje galiu pasikliauti ne tik Johanneso Hahno patirtimi ir kompetencija, bet ir šiuo parlamentu.

Tačiau viešieji biudžetai turi savo ribas. Turime užtikrinti, kad investuojama būtų ten, kur to reikia, – tam reikia užbaigti kurti kapitalo rinkų sąjungą. Tai padės pagerinti mažųjų įmonių ir startuolių galimybes gauti finansavimą, kad jie galėtų plėsti veiklą, diegti inovacijas ir prisiimti reikiamą riziką.

Tas pats pasakytina ir apie bankų sąjungą. Turime užbaigti ją kurti, kad mūsų finansinė sistema taptų stipresnė ir atsparesnė.

Šią užduotį patikėjau šiam darbui tinkančiam žmogui – Valdžiui Dombrovskiui. Jis užtikrins, kad mūsų ekonomika tarnautų žmonėms. Kad būtų kuriamos kokybiškos darbo vietos, suteikiamos

vienodos galimybės, sudaromos sąžiningos darbo sąlygos ir užtikrinama įtrauktis. Jis žino, kad tvariam augimui reikia patikimų viešųjų finansų.

Ir jis skatins užtikrinti mūsų konkurencingumą ir tvarumą. Tai neatsiejami dalykai.

Neturėtume pamiršti, kad tvarus konkurencingumas visada sudarė mūsų socialinės rinkos ekonomikos branduolį.

Tiesiog jį vadinome kitaip.

Pagalvokite apie šeimos įmones visoje Europos Sąjungoje. Jos buvo kuriamos ne tik tam, kad padidėtų akcinio kapitalo vertė ar būtų gauta pelno. Jos buvo kuriamos tam, kad gyvuotų ilgai, kad būtų perduotos kitoms kartoms, kad darbuotojai pakankamai užsidirbtų pragyvenimui. Jos buvo kuriamos iš meilės kokybei, tradicijoms ir inovacijoms.

Gali būti, kad tai, ką gaminame šiandien, skiriasi. Bet, mieli čia susirinkę draugai, mes turime grįžti į konkurencingo tvarumo vėžes.

Turėdamas tai omenyje visos valstybės narės įsipareigojo siekti Jungtinių Tautų darnaus vystymosi tikslų. Ir turėdamas tai omenyje Paolo Gentiloni prižiūrės šių tikslų įgyvendinimą. Jis tiki tuo, o aš tikiu juo.

Europos ekonomika atsigavo nuo vienos iš didžiausių nuo Antrojo pasaulinio karo pabaigos ekonomikos ir finansų krizių. Darbo rinka tebėra stipri, o nedarbas toliau mažėja.

Tačiau, padangei niaukiantis, Europa turėtų pasirengti tam, kas jos laukia ateityje. Turime pasikliauti tuo, kuo esame stiprūs: savo bendrąja rinka, bendrąja valiuta.

Pats metas baigti kurti ekonominę ir pinigų sąjungą, kad būtų užtikrintas augimas ir darbo vietų kūrimas, – tam reikia didinti makroekonominį atsparumą. Turime pasinaudoti Stabilumo ir augimo pakte numatytais lankstumo galimybėmis, kad skirtume savo ekonomikai laiko ir erdvės augti.

Kartu turime remti valstybių narių tikslines investicijas ir struktūrines reformas. Manau, kad tinkamesnio žmogaus vadovauti šiam darbui nei Elisa Ferreira nėra.

Gerbiami Europos Parlamento nariai ir narės,

praėjusį mėnesį vieno sunkvežimio priekaboje gyvybės neteko 39 žmonės, neteisėtai gabenti bent per keturias Europos šalis.

Vietname gyvenančią motiną ištiko tragedija, kai iš Europoje buvusios dukters gavo žinutę, kad ji neturi kuo kvėpuoti.

Tiems 39 žmonėms, jų motinoms, tėvams ir draugams sakau: visi sutinkame, kad to niekada neturėtų būti.

Žmonės tikisi, kad Europa ras visuotinį sprendimą, kaip įveikti bendrą migracijos iššūkį. Šiuo klausimu mes nesutarėme, tačiau turėtume žengti į priekį. Mums reikia sprendimų, tinkančių visiems.

Šią užduotį patikėjau Margaričiui Schinui ir Ylvai Johansson. Jų žinios ir požiūris skiriasi, todėl jie sudarys puikią komandą.

Gerbiami Europos Parlamento nariai ir narės, dėl vieno dalyko nereikėtų abejoti:

Europa visada bus užuovėja tiems, kam reikia tarptautinės apsaugos. Mes patys suinteresuoti, kad tie, kas lieka, būtų integruoti į mūsų visuomenę.

Bet taip pat turime užtikrinti, kad tie, kas neturi teisės likti, grįžtų namo.

Turime išardyti žiaurų neteisėto žmonių gabenimo verslo modelį.

Turime reformuoti prieglobsčio sistemą, tačiau niekada nepamiršti solidarumo ir atsakomybės vertybių.

Turime stiprinti išorės sienas, kad galėtume grįžti prie visu pajėgumu veikiančios Šengeno erdvės. Turime investuoti į partnerystę su kilmės šalimis, kad pagerintume sąlygas ir atvertume galimybių.

Tai nebus lengva, bet, kaip sako Vaclavas Havelas, *tai teisinga*.

Migracija niekur nedings – liks su mumis.

Todėl, manau, **Europa, kuri taip didžiuojasi savo vertybėmis ir teisinės valstybės principu, turi sugebėti rasti ir humanišką, ir veiksmingą atsaką.** Mums turėtų tai pavykti.

Ta pati Margaričio Schino ir Ylvos Johansson komanda bus atsakinga ir už mūsų vidaus saugumo didinimą.

Ji užtikrins, kad bendradarbiaudamos teisėsaugos institucijos galėtų įveikti kylančias naujas grėsmes. Ji užtikrins ir tai, kad Europolas – mūsų geriausias kovos su nusikalstamumu įrankis – atitiktų savo paskirtį.

Gerbiami Europos Parlamento nariai ir narės,

kai būdama maža gyvenau Briuselyje, nuo vėžio mirė mano 11 metų sesutė. Pamenu, kokie beviltiškai bejėgiai buvo mano tėvai. Pamenu ir ją ypač rūpestingai slaugiusius medikus.

Kiekvienam iš mūsų yra nutikę kas nors panašaus ar bent pažįstame ką nors, kam taip yra nutikę. Vėžio atvejų daugėja, bet ši liga vis geriau diagnozuojama ir gydoma.

Europa imsis vadovaujamo vaidmens kovojant su vėžiu.

Kitų metų pradžioje Stella Kyriakides paskelbs ryžtingą kovos su vėžiu planą. Ji – būtent tas žmogus, kurio reikia, kad Europos kovos su vėžiu planas padėtų mažinti šios ligos keliamas kančias.

Gerbiami Europos Parlamento nariai ir narės,
reikalas tas, kad Europa turi rūpintis tuo, kas rūpi žmonėms.

Žmonėms rūpi vaikų ir visuomenės ateitis.

Mūsų istoriją su ateitimi sieja kultūra ir švietimas. Todėl esame unikalūs. Savo dvasia, kultūra, įvairove, paveldu.

Žinau, kad atidavę tai į Marijos Gabriel rankas galime būti ramūs. Todėl su malonumu pranešu, kad jos atsakomybės sritis bus pervadinta ir ji taps už inovacijas, mokslinius tyrimus, kultūrą, švietimą ir jaunimą atsakinga Komisijos nare.

Žmonėms rūpi teisingumas ir lygybė – pačia plačiausia šių žodžių prasme.

Todėl pavedžiau Nicolas Schmitui Europos socialinių teisių ramsčio įgyvendinimą ir kovą su skurdu nuo pat vaikystės. Jis pasiūlys sistemą, kaip užtikrinti, kad kiekvienas mūsų Sąjungos darbuotojas gautų sąžiningą minimalų darbo užmokestį.

O Helena Dalli bus mūsų kovotoja, padėsianti pramušti stiklo lubas, t. y. tas judėti į priekį žmonėms neleidžiančias kliūtis, sudaromas dėl to, kas jie yra, kuo jie tiki ir ką jie myli. Šios kliūtys turi išnykti! Taškas.

Žmonėms rūpi jų teisės, vertybės ir laisvės.

Teisinė valstybė – mūsų pamatas. Jo pakirsti negalima. Turime užtikrinti, kad šis principas būtų gerbiamas ir jo būtų paisoma visur, kad kiekviena šalis būtų traktuojama vienodai.

Turime sutelkti dėmesį į dialogą ir prevenciją, bet niekada nedvejodami imtis visų reikiamų priemonių. Mums reikalinga patirtis ir atsidavimas. O Věra Jourová ir Didier Reynders – būtent tam tinkami žmonės.

Žmonėms rūpi, kokių oru jie kvėpuoja, kokį vandenį geria, kokį maistą valgo, kokią gamtą puoselėja.

Visi galime džiaugtis, kad Virginijus Sinkevičius vadovaus Europos kovai, kad būtų išsaugota mūsų biologinė įvairovė ir vandenynai, ir kartu užtikrins mūsų pakrančių ir žvejybos bendruomenių gerovę.

O Janusz Wasz Janczykowski rūpinsis prie naujų realijų prisitaikančių mūsų ūkininkų gerove.

Dvigubas perėjimas – prie švarios ekonomikos ir skaitmeninių technologijų – atneš pokyčių visiems, bet, be jokios abejonės, **ūkininkavimas išliks vertinga mūsų kultūros ir ateities dalis.**

Mums reikalinga strategija „nuo ūkio iki stalo“. Nuo jaunųjų ūkininkų galimybių gauti kapitalo iki iš trečiųjų šalių importuojamiems maisto produktams taikomo reikalavimo atitikti Europos Sąjungos aplinkosaugos standartus.

Ir žmonėms rūpi, kad jie galėtų išsakyti nuomonę apie savo ateitį.

Rinkėjų dalyvavimas šiais metais vykusiuose Europos Parlamento rinkimuose buvo aktyviausias per pastaruosius dvidešimt penkerius metus. Bet dalyvavimas demokratiame gyvenime rinkimų diena nesibaigia.

Į Konferenciją dėl Europos ateities pakviesime energingiausias europiečius iš visų mūsų Sąjungos kampelių, visų institucijų, visų visuomenės sluoksnių. Joje turėtų dalyvauti visos institucijos ir piliečiai, o Europos Parlamentas turėtų atlikti vadovaujamą vaidmenį. Komisijai atstovaus Dubravka Šuica – patyrusi šios asamblėjos narė. Glaudžiai bendradarbiaudama su jumis, ji užtikrins, kad viską vainikuotų sėkmė.

Gerbiami Europos Parlamento nariai ir narės,

visi žinome, kad viena mūsų šeimos narė ketina palikti mūsų Sąjungą.

Ir aš niekad neslėpiau to, kad visada būsiu Jungtinės Karalystės pasilikimo Europos Sąjungoje šalininkė. Mes gerbsime britų sprendimą.

Glaudžiai bendradarbiaudami ieškosime, kaip įveikti bendrus iššūkius, – ypač saugumo srityje. Bet viena turi būti visiškai aišku:

Kad ir kokia būtų ateitis, mūsų tautas sieja tvirti ryšiai ir draugystė.

Gerbiami Europos Parlamento nariai ir narės,

kalbos pradžioje apžvelgiau mūsų pirmtakų veiksmus, o po 30 metų mūsų veiksmus apžvelgs kiti čia posėdžiausiantys.

Ką jie pasakys?

Tai priklauso nuo to, ką nuveiksime kartu. Jei dirbsime gerai, 2050 m. Europa taps pirmuoju pasaulyje neutralaus anglies dioksido poveikio žemynu.

Ji taps skaitmenine supergalybe. Jos ekonomikai ir toliau geriausiai seksis išlaikyti pusiausvyrą tarp rinkos ir socialinių klausimų. Ji ims vadovaujamo vaidmens sprendžiant sudėtingus pasaulinius uždavinius.

Kelias sunkus, užduotis nelengva. Bet kartu galime tai padaryti.

Pasisemkime įkvėpimo iš prieš 30 metų tryškusio optimizmo ir ryžto, nuvertusio geležinę uždangą.

Grįžkime prie Vaclavo Havelo žodžių. Stengiasi milijonai europiečių, nes tai – teisinga.

Vieni skiria jėgas tam, kad sustiprintų savo bendruomenes.

Kiti skiria laiko tam, kad galėtų pasirūpinti vyresniais žmonėmis arba išvalyti parkus.

Treti išeina į gatves ir keičia gyvenimo būdą, kad apsaugotų klimata.

Šie žmonės nori, kad padėtis iš esmės pakistų.

Mes – Parlamentas, Taryba ir Komisija – irgi turime siekti, kad padėtis iš esmės pakistų.

Vedama tokios minties sudariau savo komandą. Vedama tokios minties šiandien čia prašau jūsų parodyti man savo pasitikėjimą.

Imkimės darbo, kad po 30 metų taip pat galėtume pasakyti:

Tegyvuoja Europa, Vive l'Europe, es lebe Europa, long live Europe!

